

at man f. Ex. vil støtte Sygekassernes Virksomhed for ikke at tale om Understøttelseskasser i Almindelighed, eller at man vil støtte Dplysning. Ja, man vil maaste sige, at Kultusministeren dog har forelagt os et Lovforslag om Alderstillaag til Skolelavere. Jeg skal senere komme dertil; her skal jeg blot bemærke, at det er en ret passende Illustration til Situationen, at Ministeriet forelægger os Noget om Alderstillaag; thi der er sikkert nok Noget i Situationen, som minder om det Affældige. Ellers skjønner jeg ikke, at der er gjort Noget i Retning af Dplysning, skjøndt der jo fra de Høieste til de Laveste idelig raabes paa Dplysning. Jeg kunde ogsaa have tænkt mig, at Regjeringen overfor Arbejderklassen, og overfor hvad foregaaende Regjeringer have gjort, idet man har aabnet Balle og Bemmetofte for, i det Mindste efter min Opfattelse, helt uberettigede Mennesker, nemlig Embedsmænds Døttre og Søner, havde sagt: Balle og Bemmetofte have oprindeligt været for Adelen; vi ere Adelige; men vi give gerne Afkald paa denne Rettighed. Vi ville aabne Klostrene for Uformuende, dog ikke saaledes, at de kunne komme derind — jeg tror vist, at der kan være Daagdrivere nok —, men saaledes, at de ogsaa ret kunne komme de uformuende Klasser til Gode, og det saa meget mere, som selve Fundatserne indeholde en Bestemmelse om, at de skulle komme disse til Gode. Jeg sigter herved til den Bestemmelse, at enhver Dame, som optages i Bemmetofte, skalde forsørge et uformuende Barn, skalde sørge for at opdrage det. Heller ikke er der gjort Noget for at ændre de mange Klostre og Midler, der paa anden Maade ere til offentlig Brug, saaledes at de kunde komme til en frugtbare Anvendelse for alle Samfundsklasser. Dersom Regjeringen havde gjort Noget i denne Retning, vilde det unegtelig for min Part have forsonet mig med, at man havde ladet Skattereformen hvile, sigende, at til den har man nu en Gang ingen Tro, og at man derfor er nødt til at gaa en anden Vej. Jeg kunde nævne mange andre Steder, hvor Hjælp til Arbejderklassen vilde være fortrinlig. Jeg tænker saaledes paa Forhøielse af Soldaternes Lønninger og det saameget mere, som det unegtelig er noget stivt, at der paa dette Budget forlanges ikke mindre end 18 Mill. Kr. til Krigsvæsenet eller imellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af samtlige vore Indtægter. Ingen skal dog kunne komme bort fra, at Krigsvæsenet især tynger paa de arbejdende Klasser, og det forekommer mig da uagtelig, at det vilde have været baade rigtigt og passende, om man her havde tænkt paa dem, nemlig paa de menige Soldater. — Vender jeg mig nu til Kultusministeriets Budget idet Hele, synes jeg heller ikke, jeg kan betragte det med nogen sær Glæde. Vi have der først Theatrets Bestyrelse. Nu veed jeg meget vel, at der, naar man rører ved disse Sager, udfiges af Mange og skrives af Flere, at man er en Fjende af Kunst og Viden-

skab; men jeg vil minde de Herrer om, at de ikke ret længe saae Publikum til at tro dette. Der er Forskjel paa, enten man er Modstander af Kunst og Videnskab eller af den Styrelse og Mand, som gaar derigjennem. Se vi nu hen paa den Styrelse, som f. Ex. er gaaet gennem vor Kunst — jeg vil derved nærmest kun tage en enkelt Side, idet det vilde være altfor vidtløftigt, at gaa ind paa det Hele, — tage vi nærmest f. Ex. Theatret, kan man for det Første sige, at den nuværende Regjering er ustyrlig i, at der er bygget, som om der ingen Lov af 18de Juni 1870 eksisterede, det er ikke for meget sagt. Iøvrigt skal jeg tilføje som et Bevis paa, hvorledes dette Thing stiller sig overfor Kunsten, at vi siden 1850 have udgivet ikke mindre end 7 Mill. Kr. til Theatret. Der er som sagt bygget, som om der ingen Lov af 18de Juni 1870 eksisterede; men det er ikke det Gnefte. Der er tillige administreret, som om der for Theatrets Vedkommende slet ikke eksisterede nogen Finanslov; derom bærer Statsrevisionens Beretning, som er os forelagt, tydelige Vidnesbyrd. Den høitærede nuværende Ministers Forgjænger har, som det vil ses, brugt 50,000 Kr. af Reserverfonden, uden dertil at have den fornødne Bemyndigelse; men ikke nok dermed. Den nuværende høitærede Minister er gaaet akkurat i det samme Spor, og det uagtet han selv som Statsrevisor har erkjendt det Ubertigede deri; thi jeg ser ikke bedre, end at Statsrevisionens Betænkning har oplyst uden Protest — ganske vist ikke uden Protest fra Ministeren, som har givet Svar, — at Ministeren selv i sin Betænkning over Regnskab for 1870—71 har erklæret, at Regjeringen var uberettiget til at bruge af Theatrets Reserverfond. Men hvad har den høitærede Minister saa selv gjort? Han har slugt Resten — eller om ikke han, saa dog i alt Fald hans Bestyrelse — som var 20,000 Kr., og han har desuden gjort en Gjælb — jeg veed forøvrigt ikke, hvor han har stiftet den, men derom faar man vel nærmere Dplysning — saaledes som det nuværende Statsregnskab viser, af 50,000 Kr. Endelig er der slet ikke Tale om Renter eller Afdrag til Sørs Akademi; thi, siges der ganske kort og tørt i Statsregnskab: Theatret har Underbalance. Er det derfor formeget, naar jeg siger, at der styres der, som om der ingen Finanslov var til, som om der overhovedet intet Vaand var? Man kunde fristes til at sige, at det overfor en saadan Styrelse maaste ikke var for meget at sige: Luk Duiiten! Hvad der i den Henseende vil være at gjøre — thi at der bør gjøres Noget og noget Uvovrligt, derom kan der neppe være Tvivl; ingen Bevillingsmagt kan i Længden finde sig i paa en saadan Maade at tilfidesættes. (Dam: Naar det ikke var for Kunstens Skyld!) Naar det ikke var for Kunstens Skyld, siger det ærede Medlem, men det vilde jo i alt Fald kun være af kort Varighed,